

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 17 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spania) – María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Cauza C-137/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Directiva 79/7/CEE — Articolul 4 alineatul (1) — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Lucrători pe fracțiune de normă, în principal de sex feminin — Reglementare națională care prevede un cuantum maxim al prestației de șomaj — Reglementare care recurge, pentru calcularea acestui cuantum, la raportul dintre timpul de lucru al angajaților pe fracțiune de normă vizați și timpul de lucru al angajaților cu normă întreagă)

(2016/C 038/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamantă: María Pilar Plaza Bravo

Pârât: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale nu se opune, în circumstanțe precum cele în discuție în litigiul principal, unei dispoziții naționale în temeiul căreia, pentru calcularea cuantumului prestațiilor de șomaj total pe care trebuie să le primească un salariat ca urmare a pierderii locului de muncă unic, pe fracțiune de normă, la valoarea maximă a prestațiilor de șomaj stabilită prin lege se aplică un coeficient de reducere aferent muncii pe fracțiune de normă care corespunde procentajului timpului de lucru al salariatului pe fracțiune de normă în raport cu cel al unui salariat comparabil angajat cu normă întreagă.

⁽¹⁾ JO C 178, 1.6.2015.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 23 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalia) – Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Cauza C-152/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Agricultură — Organizarea comună a piețelor — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 4 alineatul (1) și articolul 13 — Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 — Articolul 19 alineatul (1) litera (a) — Condiții pentru eliberarea garanției constituite pentru a asigura rambursarea avansului — Condiții pentru acordarea restituirii — Produsele exportate să fie calitativ sănătoase și să prezinte o calitate adecvată pentru comercializare — Luarea în considerare, pentru acordarea restituirii, a faptelor stabilite de autoritatea competentă în urma unui control care are loc după exportul efectiv și vămuirea produselor — Interpretarea Hotărârii Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)]

(2016/C 038/28)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cruz & Companhia Lda

Pârâte: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Dispozitivul

Articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei din 22 iulie 1985 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3403/93 al Comisiei din 10 decembrie 1993, trebuie interpretat în sensul că garanția furnizată de un exportator pentru a asigura rambursarea avansului primit din restituirea la export poate fi pusă în executare în cazul în care, în urma unui control efectuat după exportul efectiv și vămuirea produselor respective, se stabilește că nu este îndeplinită una dintre celelalte condiții pentru acordarea acestei restituiri, în special cea ca produsele exportate să fie calitativ sănătoase și să prezinte o calitate adecvată pentru comercializare prevăzută la articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1829/94 al Comisiei din 26 iulie 1994.

⁽¹⁾ JO C 205, 22.6.2015.

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 25 septembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Openbaar Ministerie/A.

(Cauza C-463/15 PPU) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 — Condiții de executare — Drept penal național care subordonează executarea unui mandat european de arestare condiției ca, pe lângă dubla incriminare, fapta incriminată să fie pedepsită în conformitate cu dreptul statului membru de executare cu o pedeapsă sau cu o măsură de siguranță privative de libertate a căror durată maximă este de cel puțin douăsprezece luni)

(2016/C 038/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: A.

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 punctul 1 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că se opun ca predarea pe baza unui mandat european de arestare să fie subordonată, în statul membru de executare, atât condiției ca fapta pentru care acest mandat de arestare a fost emis să constituie o infracțiune în conformitate cu dreptul acestui stat membru, cât și condiției ca aceasta să fie, conform aceluiași drept, pasibilă de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin douăsprezece luni.

⁽¹⁾ JO C 363, 3.11.2015.